

Két nyomda egy helyen, egy kézben

Dr. Juhász Géza

A főváros IX. kerületében, a Soroksári úttal párhuzamos Vaskapu utcában áll egy négyszintes épület, amelyet a nemzetközi cég tulajdonosa, Meinel Gyula építtetett, 1908-ban: az épületben kávépörkölő üzemeltetés és raktárt rendezett be. Jelenleg a Stádium Nyomda Kft működik itt, amelyet azért kerestem fel, hogy tulajdonos igazgatójával, Gyarmathy Lászlóval interjút készítsék. Meglepetésemre az épület bejáratán a Stádium Nyomda cégjelzése mellett a Mester Nyomda cégtáblája is olvasható. Tehát két nyomda működik ebben az épületben? Kérdésemre a beszélgetés során kaptam választ Gyarmathy Lászlótól, akit előbb arról kérdeztem, hogyan lett neves nyomdamérnök. A válaszból megismerhetünk egy gazdag életutat.

– Érettségi után, 1960-ban, a továbbtanuláshoz állami ösztöndíjat pályáztam meg, így kerültem Lipcsébe, az ottani nyomdaipari főiskolára. Itt 1964-ben diplomáztam, majd nyomdamérnökként az akkori egyik legjobb és nemzetközi hírű Kossuth Nyomdában kezdtem dolgozni. Először gyakornokként végigjártam az egész üzemet, hogy a sokféle nyomdai technológiában otthon legyek. Ezt követően az ofsetet reopr részleg művezetője lettem. Fontos terület volt ez, hiszen a színes nyomtatás előkészítő részeként a kész nyomdatermék kiváló minősége rajtam is múlott. 1972 után 1979-ig a gyártás-előkészítő vezetője lettem, így munkám és az általam vezetett részleg a nyomda egész munkáját magában foglalta.

Itt jegyzem meg, hogy éppen a fotózás, a fotófeldolgozás területén sokat tanultam Lengyel Lajostól, a nyomda akkori vezérigazgatójától. A nyomdában végzett munkám mellett különböző kiadóknál – így például a Helikon Kiadónál Szántó Tibornak – fotóeredeti-készítést vállaltam. 1979. január 31-én kiléptem a nyomdából: az akkori vezérigazgató főmérnöknek akart kinevezni a beindult Jászberényi úti építkezéshez, de ezt nem vállaltam. Ettől kezdve 1990-ig szabadúszóként fotóművészi tevékenységet folytattam. A Fotóművész Szövetség tagjaként a Művészeti Alap

tagja is lehettem. Elmondhatom, hogy életem legszebb része volt ez az időszak. Kiadóknak könyv-illusztrációkat csináltam, de saját magam is készítettem képes albumot. Két külföldi utazásom során olyan színes fotókat sikerült készítenem, hogy ezekből 1982-ben Törökföldön címmel, 1985-ben Az ígéret földje (Izrael) címmel tudtam képes albumot megjelentetni.

– Amit eddig elmondtál, az még nem a Stádium Nyomda – bár életed és munkád gazdagságát mutatja.

– Nos hát, most jutottunk el a nyomda létrehozásáig. Volt kossuth-os kollégám, Strasser Gábor 1990-ben felkeresett káptalanfüredi nyaralóknban, azzal az ötlettel, hogy csináljunk közösen egy nyomdát. Némi gondolkodás után feleséggel együtt – akit annak idején a Kossuth Nyomdában ismertem meg, és ekkor már közösen üzemeltettünk egy reprodukciós-technikai gmk-t – ígent mondtunk, és hárman létrehoztuk a Stádium Nyomda Kft.-t. Helyileg akkor a IX. kerületi Illatos úton béreltünk egy 80 négyzet-

méteres helyiséget, ugyanakkor az előkészítő részleg a XI. kerületben volt. Elképzelhető, hogy milyen kínlódás volt egyik helyről a másikra szaladgálni. Egy Romayor nyomógéppel indultunk 1991 februárjában, de a nehéz körülmények között is olyan sikeresen dolgoztunk, hogy augusztusra ki tudtuk fizetni az ingatlan árát. Az eredményes munka következtében 1994-ben sikerült előrelépünk: a Dandár utcai Szociális Foglalkoztató épületében bérelni tudtunk akkora területet, hogy a nyomda addigi egymástól messze lévő két részét összeköltöztettük, mégpedig úgy, hogy a technológiát és a technikát is képesek voltunk fejleszteni. Ekkor vettünk egy kétszínű, majd egy négszínű Dominant nyomógépet. Már ekkor folyóiratot, prospektusokat, színes szórólapokat és néhány könyvet is készítettünk. Akkor még saját kötetünk nem volt, így ezt a részmunkát a Szociális Foglalkoztató végezte. Közben odáig is eljutottunk, hogy feleségemmel kivásároltuk Strasser Gábor tulajdoni részét. Az évezred utolsó éveiben olyan fejlődésnek indultunk, hogy lehetőségünk adódott önálló tulajdonú területen újabb gépi fejlesztéssel előbbre lépünk. Nem szakadtunk el a IX. kerulettől: 1999-ben megvettük a Meinl Gyula által építtetett Vaskapu utcai üresen álló, szinte romos épületet. Felújítás után, 2000-ben költözött be a Stádium Nyomda a kétezer négyzetméteres alapterületű épületbe. Ez a nagyság nem egy üzemcsarnok, hanem a különböző épületszinteken, az alagsortól az emeletig, az egyes technológiák külön-külön helyiségben vannak. Ugyanakkor bérbe adtunk egy kisebb területet a Welcom Grafikai Stúdióknak, és a második emeleten az Effektiv-Art Reklámügynökségnek. Az ideköltözés újabb lehetőséget teremtett modern gépek üzembe állítására: egy négy- és egy ötszínű Heidelberg nyomógépet állítottunk üzembe.

– *Most már csak arra vagyok kíváncsi, hogy mit jelent a Mester Nyomda Kft. cégtábla?*

– A Mester Nyomda Kft. a VIII. kerületi Rezső téren működött. 2005-ben a tulajdonosok meghirdették a nyomda eladását. Az egyik tulajdonos, a nyomda vezetője Strasser Gábor volt, akivel a Stádium Nyomdat alapítottuk. Mi megvásároltuk, és ideköltöztettük az egész gépparkot. Mivel ez a nyomda is nevezetes volt jó minőségű munkájáról, hasznos volt egy helyen üzemeltetni a Stádium Nyomdával. Jogilag, pénzügyileg két külön cég, de a gyakorlatban közös a munka, közös a géppark, mindkét nyomda megtartotta megrendelői körét. Bevezettük a CtP-eljárást, létrehoztunk köteteszetet is, új gépeket állítottunk üzembe, ezeket lízingeljük, pontos fizetéssel.

– *Ismerve a nyomdaipar helyzetét, bizonyos, hogy a fejlesztés nem állhat meg. Győztek továbbra is?*

– Nem könnyű a helyzet, de az újabb technikák szükségessé teszik az újabb fejlesztéseket. Alapvető cél, hogy továbbra is kiváló minőségű színes munkák kerüljenek ki, mert a megrendelők így maradnak meg üzleti partnerként. Nyomdánk 2006 második felében is eredményesen működött, három műszakban mintegy 30 kiváló szakember végzi a nyomdai munkát. 2005-ben a két nyomda együttesen 480 millió forint árbevételt ért el, a 2006-os pénzügyi zárás még folyamatban van, de előreláthatólag az is eredményes lesz.

– *A jelenlegi helyzetben nem könnyű a jó eredményt hozni. Birod még erővel nyugdíjas korban is a felelősségteljes cégvezetést?*

– Előbb-utóbb az utánpótlásnak helyet kell adni. Egyelőre annyit tudok mondani, hogy a lányom, aki ugyancsak Lipcsében tanult a főiskolán, 1999-ben diplomázott, azóta itt dolgozik a nyomdában mint kereskedelmi vezető, és igencsak kitanulta a szakmát.

– *Eredményes esztendőit kívánunk 2007-ben is.*

